

U kunt het toch gewoon regelen, Tuneln!

Alfredo dos Santos Gil (jurist NPO, op persoonlijke titel geschreven)

De eerder door mij beschreven zaak Warner Music en Sony Music Entertainment/Tuneln heeft een (nog onbesproken) staartje gekregen in de volgende uitspraak van de High Court of Justice, Business and Property Courts of England and Wales, Intellectual Property List (Chancery Division) van 18 december 2019, [2019] EWHC 3374 (Ch). Deze beslissing geeft een interessante kijk op de gevolgen van de eerdere uitspraak in het hoofdgeding.

In de hoofdzaak was in rechte vastgesteld dat Tuneln als online aggregator in het Verenigd Koninkrijk ("VK") inbreuk maakt op rechten van platenmaatschappijen op muziekopnamen, door te linken naar online kanalen die geen licentie van deze rechthebbenden hebben in het VK. In deze vervolguitspraak wordt, naast de kostenverdeling, onder meer beslist over de door de rechter te geven voorziening (staken inbreuk voor niet alleen de voorgelegde "sample-kanalen", maar voor alle ongelicentieerde muziekkkanalen) en het tijdstip voor naleving daarvan (afhankelijk van de afloop van het ingestelde hoger beroep). Voorwaarde is dat de platenmaatschappijen aangeven om welk repertoire het gaat. Zoals dat ook verwacht mag worden van een rechtenbeheersorganisatie kan dat door het toegankelijk maken van een database met beschermd repertoire en door in te gaan op specifieke, redelijke, vragen. Partijen kunnen bovendien de plaatselijke rechtenbeheersorganisatie van de platenmaatschappijen (bij ons: Sena) verzoeken om een lijst met online kanalen die met een licentie in het VK uitzenden. In de hoofdzaak was immers ook bepaald dat Tuneln in het VK links mag aanbieden naar deze legale kanalen.

Interessanter is dat de rechter voor het achterwege laten van de voorziening niet voldoende acht dat Tuneln geo-blocking zou toepassen, met het oogmerk dat luisteraars in het VK alleen toegang krijgen tot bepaalde, in het VK gelicentieerde, kanalen. Waarom is niet helemaal duidelijk, maar de rechter twijfelt hier aan de effectiviteit van dergelijke maatregelen in praktijk. Ook kan de door Tuneln voorgestelde notice and takedown-procedure geen uitkomst bieden volgens de rechter, zoals dat wel werkt voor sommige online intermediairs om aan aansprakelijkheid voor rechteninbreuk (door derden) te ontkomen. Volgens de uitspraak in het hoofdgeding is nu eenmaal sprake van primaire rechteninbreuk door Tuneln, waardoor zij zich niet op de neutrale status van tussenpersoon kan beroepen. De rechter gaat niet mee met de klachten van Tuneln dat het voorkomen van inbreuk en het "legaliseren" van hun links naar kanalen, die (nog) geen uitzendlicentie hebben voor het VK, ondoenlijk is en strijd oplevert met de vrijheid van onderneming. De rechter reageert daar heel nuchter op. Het geeft geen pas om alle lasten in verband met rechten van je af te schuiven, als je onderneming gebaseerd is op het op grote schaal plegen van rechteninbreuk. Dat kan in dit geval eenvoudig praktisch worden opgelost door een licentie te vragen van de betrokken platenmaatschappijen voor het VK. Dit gaat dan voorbij aan de ingewikkelde relatie met eventuele rechtenregelingen door de online zenders (in plaats van of naast licenties van Tuneln?) en met het mandaat van rechtenbeheersorganisaties (valt linken naar een lineair kanaal onder een collectief lineair uitzendrecht of is dit een recht dat verkregen moet worden van alle individuele platenmaatschappijen?). Gelet op de positie van rechthebbenden en Tuneln, komt de rechter mijns inziens wel met een realistische oplossing. Ik ben in ieder geval benieuwd naar het vervolg in praktijk en in de rechtszaal!